

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 574/2021
27.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Адриане Ристић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 104/19 од 28.12.2020. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 35/21 од 16.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Адриане Ристић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 104/19 од 28.12.2020. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 35/21 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 104/20 од 28.12.2020. године, између осталих окривљени ББ и ВВ оглашени су кривим да су извршили кривично дело насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за која им је суд изрекао условне осуде и то тако што је окривљеној ББ утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а окривљеном ВВ казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одредио да се утврђене казне затвора неће извршити ако окривљени у року проверавања од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учине нова кривична дела. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка ближе одређених у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 35/21 од 16.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених ВВ и ББ, адвоката Адриане Ристић и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу К 104/20 од 28.12.2020. године.

Бранилац окривљених ВВ и ББ, адвокат Адриана Ристић, поднела је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљене ослободи од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно

одлучивање првостепеном суду или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ, па је у седници већа која је одржана без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости бранилац означава повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП које не образлаже већ у захтеву наводи да се правноснажна пресуда заснива на доказу на ком се не може заснивати чиме заправо упућује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Као незаконите доказе бранилац означава исказе сведока који су у поступку имали својство осумњичених, а потом су на главном претресу испитани као сведоци. У конкретном случају, према наводима захтева, суд је пресуду донео управо на основу исказа наведених сведока, који као такви нису могли остати при исказима које су дали у својству осумњичених. Наведено се закључује из записника о главном претресу од 12.03.2019. године. Бранилац указује да лице у истом „кривичноправном догађају“ не може имати и својство осумњиченог и сведока и да је стога суд из списка предмета требало да издвоји све незаконито прибављене доказе, што није учињено.

Даље, бранилац у захтеву истиче да суд у првостепеној пресуди наводи да чињенично стање има упориште у једином објективном доказу, вештачењу телесних повреда актера догађаја, утемељеном на правилима судске медицине због чега су прихваћени делови исказа сведока који су у складу са налазом вештака, што није могло бити учињено из претходно изнетих разлога. Према наводима захтева, суд не може засновати одлуку једино на налазу и мишљењу вештака који није ни очевидац догађаја нити може да изводи правне закључке, већ може да се изјашњава само о механизму настанка повреда. Такође, опште је познато да се налази и мишљења вештака заснивају на претпоставкама у чију извесност суд не може бити сигуран до степена вероватноће блиском истини па је стога суд у недостатку других доказа, по мишљењу браниоца, требало да прихвати одбрану окривљених.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

Из списка предмета произлази да су пред основним јавним тужиоцем у Прокупљу, у предмету Кт 723/17, дана 03.10.2017. године у својству осумњичених саслушани ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, а дана 18.10.2017. године и осумњичени ЗЗ.

Решењем Основног суда у Прокупљу К 104/19 од 20.03.2019. године из списка предмета су издвојене службене белешке о обавештењима примљеним од грађана са изјавама овде окривљених, али и осумњичених ЗЗ, ЕЕ, ЖЖ, ДД и ГГ дате 25.07.2017. године пред ПС Житорађа. Одређено је да ће се по правноснажности решења, наведена обавештења ставити у посебан запечаћен омот и чувати код судије за претходни поступак до правноснажног окончања кривичног поступка.

Јавни тужилац је поднео оптужни предлог Кт 723/17 од 12. марта 2019. године у ком су наведена лица означена као сведоци и предложио суду да их у том својству саслуша. На главном претресу суд је у својству сведока испитао ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, након што су сведоци опоменути и упозорени у смислу одредбе члана 95. став 1. и став 2. ЗКП, а потом и положили заклетве у складу са одредбом члана 96. став 1. ЗКП.

Сведоци ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ су на главном претресу од 22.06.2020. године, изнели исказе. У погледу сведока ДД и ЗЗ, који су испитани на главном претресу од 09.02.2019. године и сведока ГГ, који је испитан на главном претресу од 04.03.2020. године, на записницима о главном претресу констатовано је да остају „при изјави са записника код основног јавног тужиоца у Прокупљу“ дакле, при исказима које су предистражном поступку изнели као осумњичени.

На описани начин суд је формално испитујући наведена лица као сведоке оставио на снази њихов исказ дат раније у својству осумњичених, што по одредбама ЗКП није допуштено, а тиме је поступио и супротно процесним одредбама о испитивању сведока, посебно члану 98. став 2. ЗКП. Међутим, поступивши тако првостепени суд ипак није учинио апсолутно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која би довела до укидања првостепене пресуде.

Наиме, битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог закона не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Из списка предмета произилази да првостепена пресуда не заснива само на исказима сведока ДД, ЗЗ и ГГ већ и на другим доказима изведеним током поступка, конкретно исказима осталих испитаних сведока, налазу и мишљењу судског вештака др Драгана Томашевића и медицинској документацији из списка предмета, па су стога наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на наведену повреду неосновани.

Врховни касациони суд налази да у предметном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, на које се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Адриане Ристић, из ког разлога је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Преостале наводе захтева за заштиту законитости, у којима се указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд није

посебно разматрао с обзиром на то да није реч о разлозима прописаним одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

**Записничар-саветни
Сања Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.**